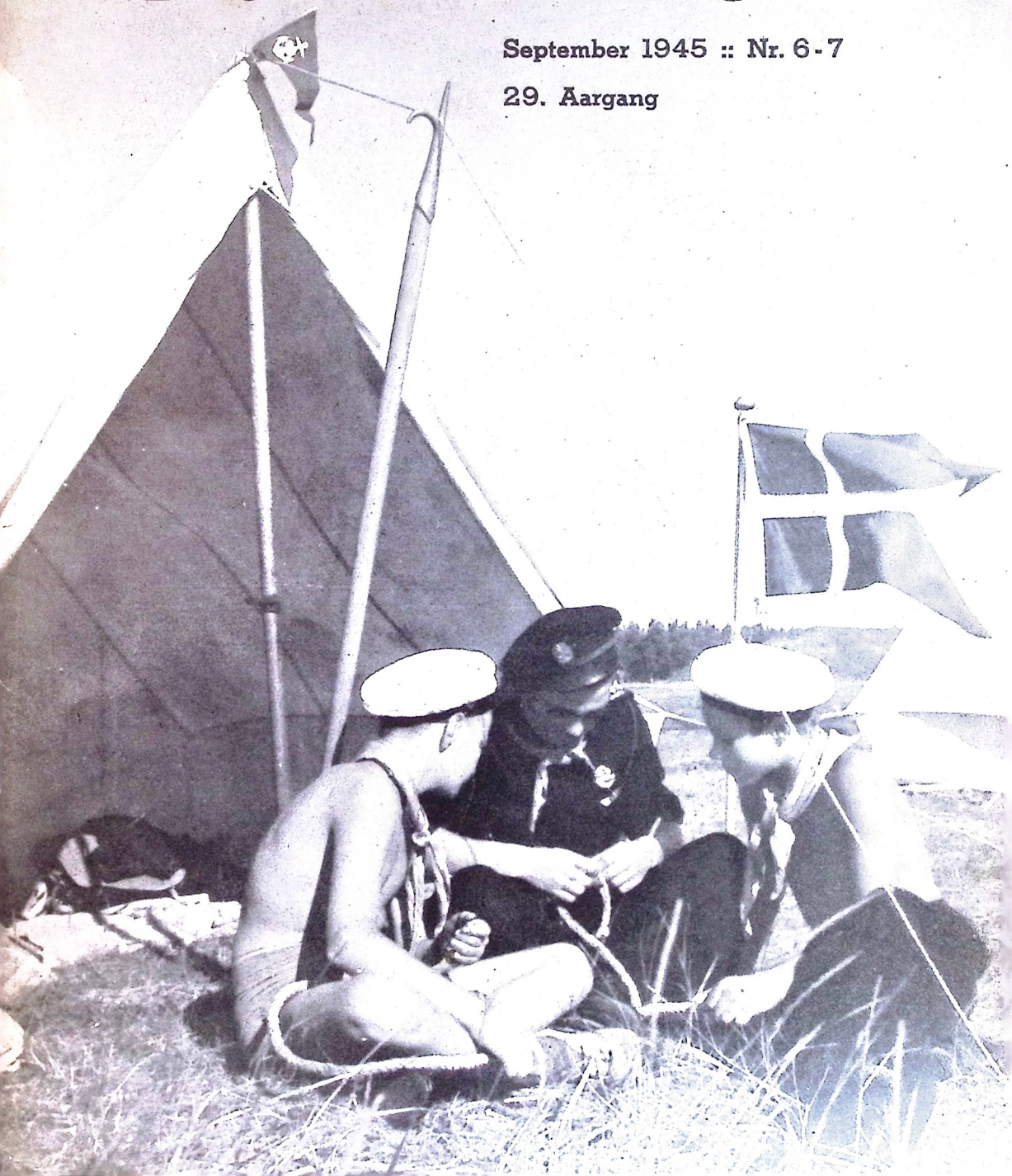

Spejdernes Magasin

September 1945 :: Nr. 6-7

29. Aargang

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Fiolstræde 19, Kbhvn. K.
Palæ 4526 og Palæ 5711

★

Korpsets egen
Forretning

Enhver kan nu faa en Rygsæk
eller en Vandretaske

blot man har et passende
Stykke Stof. Depotet paatager
sig at forarbejde Rygsække,
Meiser, Jamboreetornystre,
Vandretasker og Cykletasker
af indleveret Stof. Der anvendes
første Klasses Skindkant-
ninger, Læderremme, Staalstel
m. m. ved Forarbejdningen.
Skriv til Depotet efter Brochu-
re med Oplysninger om Priser
og Stofferbrug.

Depotet har et lille Parti
Vandretasker i en stor halv-
rund Facon paa Lager. Pris
20 Kr. pr. Stk.

Nyhed.

Ulveunge, Spejder og
Sct. Georg med Dragen

udført i »Asti Kunst« ud-
skaaret i tynd Krydsfiner og
malet med Lakfarve. Pris Ul-
veunge og Spejder pr. Stk.
3,50, Sct. Georg Kr. 4,00.

Depotet har ladet fremstille
Spejderliljer, Korpsmærker,
Sospejdermærker og Ulvehov-
veder udskåret i tynd Kryds-
finer og malet med Lakfarve.
Størrelse ca. 10×12 cm. An-
vendelig til mange Ting, f.
Eks. til Ophængning paa Spej-
dervæggen hjemme eller paa
Opslagstavlen eller Knobtav-

len i Tropslokalet eller til Ud-
smykning af Reoler og Skabe.
Pris Kr. 1,00 pr. Stk.

Spisegrejer.

Depotet har nogle ekstrafi-
ne Spisegrejer i poleret rust-
frit Staal. Det er fine Før-
krigsvarer, af den Slags, der
ikke har været til at faa i
Forretningerne de sidste Par
Aar.

Theskeer pr. Stk.	1,35
Spiseskeer pr. Stk.	2,75
Gaffler pr. Stk.	2,75
Knive pr. Stk.	4,85
Hylster, khakifarvet	
Bomuld	1,00

Det nye Duelighedstegn

MODELFLYVER

bør enhver rask Spejder se
at erhverve sig! (Se Maj Num-
meret af Spejdernes Magasin).
Depotet fører Arbejdstejn-
inger og Materialer til Frem-
stilling af Modelflyvere samt
et stort Udvalg af Byggesæt
til Skala-Modeller.

Skriv efter Katalog.

»Flyvningens Billedbog« med
Billeder af alle de mest kend-
te Typer af Modelflyvere,
Svæveplaner og Flyvemaski-
ner. Kr. 2,50 og Bladet »Luft-
post« Kr. 0,40 pr. Nr. faas
paa Depotet.

Korpsset rundt...

Til Redaktørerne af Tropsbladene

Det er mit Haab, at Rubrik-
ken »Korpsset rundt« virkelig skal
give et Tværsnit af Arbejdet og
Begivenhederne i alle Landets
Troppe, og derfor vil jeg sætte
meget Pris paa at høre Nyt og-
saa fra din Trop, selvom I aldrig
tidligere har figureret i Magasi-
nets Spalter.

Dette kan nemmest gøres ved
regelmæssigt hver Maaned at sen-
de jeres Tropsblad til Korpskon-
toret. Jeg skal da ved først giv-
ne Lejlighed sørge for, at Spej-
derkammerater i andre Dele af
Landet hører Nyt ogsaa fra din
Trop!

Altsaa: Send Tropsbladet til
Korpskontoret hver Maaned.

Red.

Fjenden i Sigte.
(Aaby—Hasle Trop).

Spejdernes Magasin

September 1945

Nummer 6-7

26. Aargang

Goddag allesammen

Med megen Glæde og nogen Beklemthed siger jeg med dette Nummer Goddag til alle Korpsets Spejdere og Ulveunger, fordi Korpssledelsen har betroet mig den herlige, ansvarsfulde, interessante, spændende, krævende, nattesøvnsvækkende, sveddryppende m.m.m. Opgave at være Redaktør af vort kære gamle „Spejdernes Magasin“.

Med Glæde, fordi det frem for noget andet er en herlig Opgave at gaa ind til, fordi jeg fra mit mangeaarige Liv som Spejder ved, at danske Spejdere er et særligt vaagent og interesseret Folkefærd, som det er en Lyst at faa i Tale, og fordi jeg i hvert Fald foreløbig vil leve i Haabet om, at det skal lykkes mig at skabe Bladet et Ansigt, som I er glade ved og sætter Pris paa.

Men saa sandelig ogsaa med Beklemthed. Ganske vist, Viljen til at hænge i og gøre mit bedste har jeg i fuldt Maal, men dermed er ikke sagt, at Resultatet bliver efter Forventning, thi muligvis skorter det paa Evnerne.

Imidlertid kan I alle — fra den mindste blaøjede, lyslokkede Ulveunge til den ældste Skovmand med Skægvækst paa Overlæben — være mig til uvurderlig Støtte og Hjælp! Naa, hvordan det? Ganske simpelt ved at interessere jer for Bladet, ved

at lade mig høre jeres Kritik og ved at sende mig Forslag til Ændringer; hvis disse kan foretages, og der iøvrigt er Stemning for det, skal I nok faa at se et Resultat. Men først og sidst kan I hjælpe mig ved at lade mig faa Beretninger om gode Ture, spændende Oplevelser eller solidt Arbejde, Sange og Raab, spejdertekniske Instruktioner og Opgaver for fingernemme Folk (saadanne findes faktisk!) — ligegyldig hvad, og særlig glad bliver jeg for Fotografier der viser Troppens eller Flokkens Liv i Arbejde og Leg. Alle Fotografier returneres omgaaende efter eventuel Benyttelse.

Som alle andre Blade er „Spejdernes Magasin“ i den senere Tid skrumpet kendeligt ind, men baade Greisen (Bogtrykker og Divisionschef) og undertegnede er stadig voldsomt paa Tærne for at presse Papirrationen, Elektricitetrationen og alle de andre grimme Rationer til det yderste og se — dette Nummer er da ogsaa kommet helt op paa 16 Sider.

Og saa endnu engang et „Vel mødt“ til alle jer 14130 Spejdere og Ulveunger, Læsere af og Medarbejdere ved „Spejdernes Magasin“.

Torben
G

VED LEIR- BAALET

SPEJDERBEVÆGELSEN ER INTERNATIONAL

I ved sikkert alle, at der er Spejdere i mange Lande, og at Spejderne hvert fjerde Aar samledes til store Lejre, Jamboreer, hvor 30—50.000 Spejdere mødtes fra Nær og Fjern til kammeratligt Samvær. Men I jeres Spejdertid, der hidtil er faldet indenfor Krigens Aar, har I ikke haft Lejlighed til Samvær med udenlandske Spejdere, og hvad I har hørt om dem, har ikke været glædeligt. Jeg tænker her paa de norske, hollandske og belgiske Korps, som blev forbudt af Tyskerne. Det eneste Lyspunkt var, hvad vi hørte om de svenske Spejders store Hjælpsomhed og gode Kammeratskab overfor danske Spejdere, der søgte Ly for Tyskerne i vort gæstfrie Broderland Sverige, en Hjælp jeg ogsaa her vil sige Tak for.

DE FORENEDE NATIONER

De store udenlandske Begivenheder har Krigen lært jer at følge med i, og derfor ved I ogsaa, at »De forenede Nationer«, der er dannet paa Kongressen i San Francisco, har til Opgave at værne Verden mod en saadan brutal og umenneskelig Fremfærd som Tyskernes under denne Krig.

Den internationale Spejderbevægelse bør blive »De forenede Nationers« Ungdomsbevægelse, for vi Spejdere slutter Kreds om de samme Idealer; vore Spejderidealer er Sanddruhed, Hjælpsomhed og Forstaaelse, og vi er imod alt, hvad der er lavt og usselt.

Derfor maa vi danske Spejdere saa hurtigt som muligt søge Forbindelse med andre Landes Spejdere. Vi har allerede haft Besøg af Greve Folke Bernadotte, der er Chef for Sveriges Scoutförbund, af Major Oles fra De Forenede Staters Spejdere og fra England af Oberst Wilson, der er Direktør for det internationale Spejderkontor i London. Mr. Wilson meddelte, at den næste internationale Jamboree skal finde Sted i Sommeren 1947 i Frankrig lidt nord for Paris.

Men vi skal ikke vente til den Tid med at søge Tilknytning til andre Landes Spejdere. I nær Fremtid vil I høre fra Korpsset om en Plan,

hvorefter hver Trop kan sætte sig i Forbindelse med en Trop i det Land, den foretrækker. Ikke alene for at korrespondere og derved lære en Trop at kende, hvis Spejdere den senere vil kunne træffe i Jamboreen og her knytte Venskabsbaand med, men ogsaa for at hjælpe Troppen med Materiel eller andet. Og hvad vilde I sige til at have Fotografier i jeres Tropslokale af jeres »Broder-Trop« i det fremmede?

Allerede nu er de norske, belgiske og hollandske Spejdere i fuld Gang efter Tyskernes Forbud mod deres Eksistens, og Rapporterne lyder paa, at deres Antal hvert Sted er forøget i større eller mindre Grad. Vi var Millioner af Spejdere før Krigen, og vi vil efter Krigen blive endnu flere Millioner. Men det kniber for mange at komme i Gang; Troppene mangler mange Ting, og der kan vi maaske — da i hvert Fald om nogen Tid — træde hjælpende til og sende Spejdergaver som en Trops Hilsen til en anden og som Tegn paa vort Spejderbroderskab.

DET RETTE SPEJDERSIND

har jeg her i Sommer set mange Udslag af blandt vore Spejdere. Da de danske Flygtninge i Sverige vendte hjem til Danmark, krævedes der en stor Hjælp af ældre Spejdere og Førere ved Modtagelsen af Togene for at udlevere Rationeringskort og Penge. Der kom tre Tog om Dagen, og Arbejdet stod paa i over en Maaned. Dette Arbejde paatog Spejderne sig, og vort Korps organiserede det med Hjælp fra alle fire Spejderkorps, og da de ca. 7500 norske Børn kom til Danmark paa Feriebesøg, fik jeg Hjælp af Spejdere, yngre saavel som ældre og Førere.

Et andet Bevis paa den rette Indstilling gav Frederiksberg Afdelingen af Spejdernes Hjælpekorps, der sendte det Beløb, som de havde modtaget som Løn for deres Virksomhed som Frihedskæmpere, ialt 4.610 Kr., til KFUM-Spejderne og vort Korps, for at vore Korps kan anvende Pengene til Fordel for Norge og Bornholm.

on Holm

Rask Daad

Tropsassistent Aksel Christiansen

har faaet tildelt Korpsets *Medalje for rask Daad*. Aksel er Tropsassistent i 1. Frederikshavn Trop, og da han var paa Vej til Troppens Jule-good-turn, kom der en Vogn farende med et Par løbske Heste for. Han sprang straks til og fik Hestene standset, og da Kusken kom, forsvandt Aksel med det samme paa Vej til sit Spejderarbejde, men det er senere lykkedes at faa Kendskab til Sagen, og hans Navn staar nu i Korpsets Æresbog, og Medaljen er ham overrakt.

Patruljeassistent Hans Jørgen Funch Jensen

er fra 1. Viby Trop. I Marts stod han sammen med to Kammerater ved Viby. Pludselig ser han, at en af Drengene har taget en Baad, og at Strømmen fører Baaden ud paa Aaen. Der var ingen Aarer i Baaden, og slaet af Panik springer Drengen over Bord, men da han ikke kan svømme, føres han ned ad Aaen. Hans Jørgen faar hurtigt fat i en anden Baad, og liggende i Forstavnen roer han sig ud til Drengen, som flyder med Hovedet nede i Vandet. Han faar ham halet op og givet kunstigt Aandedræt og vedbliver dermed, til Falck kommer til.

Der er ingen Tvivl om, at Hans Jørgen har reddet denne Drengs Liv, og at han nu med Rette bære Korpsets *Bronzekors for Livreddning* som Anerkendelse for sin behjertede Daad. Ogsaa hans Navn er indført i Korpsets Æresbog.

OVE HOLM

Strøget af den tyske Censur!

Dette nydelige Billede viser Spejdere fra »Jens Bangs Trop«, der under en stor Kolonnefest i Aalborg i 1943 optraadte som Skotter med Sækpiber og Trommer. Billedet skulde næste Dag have været i en Aalborg-Avis, men den tyske Censur kasserede det omgaaende!

Det er jo ingen Hemmelighed, at danske Spejdere og præstiske Soldater kom yderst daarligt ud af det med hinanden, og Mangelen paa varmere Følelser overfor den anden Part har sikkert givet Anledning til andre smaa Hændelser af lige saa tragikomisk Art som ovenstaaende. Billeder af tilsvarende Indhold eller Referat af lignende Smaasammenstød under vor paatvung-

ne Omgang med »Herrefolket« vil vi gerne bringe her i »Spejdernes Magasin«.

WILSON FORTÆLLER

SPEJDERNYT fra hele Verden

Ud i det ellers saa fredelige St. Kannikestræde i København trænger fra KFUK's Bygning de kendte Toner fra »Tipperary« fremkaldt af et ikke just støjfrit Hornorkester. Her synes at foregå noget — vi kigger indenfor!

Oppe i Festsalen er der tæt besat med Spejderforere — gule og grønne mellem hinanden — over 600 alt ialt. De holder alle skarpt Øje med Døren i Baggrunden af Salen for at være parat til at springe op og hilse den Mand, de er kommet til Stede for at lytte til. Nu sker der noget! Ind træder en Mand, iført den klædelige Montgomery-Uniform og med et stort Smil i sit runde Ansigt.

Det er J. S. Wilson, gennem mange Aar Baden-Powells højre Haand og den uforlignelige Leder af det engelske Førertræningscentrum, Gilwell Park, der svarer til vort Storedam. Efter Wilson følger en meget lang Række af danske Gilwellspejdere med det graa Tørklæde, ligesom Wilson selv alle Medlemmer af 1. Gilwell Trop og Flok.

Efter Udrulning af Korpsfanerne, Afsyngelse af »God save the king« og »Kong Christian« — fortæller Tage Carstensen, der er »International Commissioner« for begge Korps, os lidt om Wilson.

Selv om Wilsons hele Hjerter hænger ved Gilwell Park, har han dog valgt at træde tilbage som Camp Chief for helt at kunne hellige sig Ledelsen af Det Internationale Bureau, hvis altoverskyggende Opgave det nu er at skaffe Kontakt med alle Spejderlande Verden over og at genopbygge den internationale Spejderbevægelse.

Og saa staar Wilson paa Tribunen som Repræsentant for det England, hvis sejge Udholdenhed og gennemførte Spejdereaand i Modgangens Dage lagde Grunden til Verdens Befrielse fra Nazismen.

WILSON TALER

»Scouts in Denmark«, begyndte han, »ved Jamboeren i 1924 paa Ermelundssletten undskyldte jeg over for jer, at jeg ikke kunde tale dansk; det kan jeg heller ikke nu, 21 Aar efter. Jeg haaber, I tilgiver mig, Jeg haaber ogsaa, at I tilgiver mig min Uniform, som jeg maa bære indtil September, hvorefter jeg helt kan hellige mig mit Spejderarbejde. Næste Gang jeg besøger

Danmark, bliver det i en mere passende og ikke mindst køligere Dragt«. (Temperaturen i Salen var paa det Tidspunkt foruroligende nær Kogepunktet!)

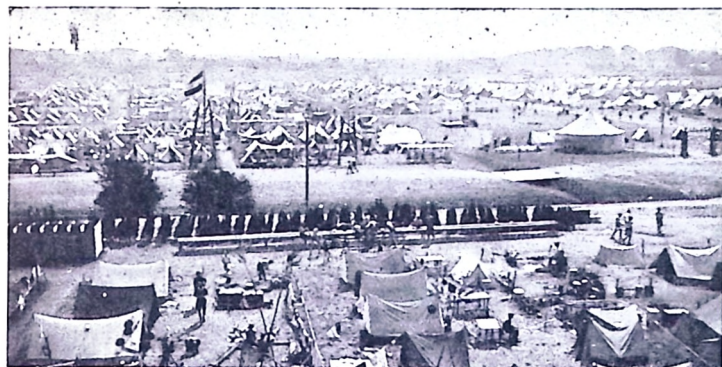
»Det har hidtil været min Opgave at lære Spejder- og Ulveførere fra hele Verden, hvordan B.-P. tænkte. Som Leder af Det Internationale Bureau bliver det min Opgave paa en mere direkte Maade at bringe disse Tanker ud til Alverdens Lande.«

ARBEJDET HERHJEMME

»Det har hørt med til mit Arbejde i »Secret Service« under Krigen at vide en Del mere om Danmark og jer, end I vidste om mig, og jeg har set Danmark vinde sig selv igen. Jeg har hørt,

Wilson (til venstre) og Major F. Oles, der er Spejderfører i USA.

Fra Jamboreen i Holland 1937 — skal DU med i 1947??

at I er gaaet frem med 80 % i disse fem Aar; det har glædet mig overordentlig meget, men vær ikke tilfreds med det — stræb efter de næste 80 % Fremgang og efter dem endnu 80 %! Men bevar altid den 100 % Spejdernaad, som I altid har vist.» (Undselig Rødmen i Salen!)

SPEJDERBEVÆGELSENS STILLING I DAG

»I vil gerne høre lidt om, hvordan Forholdene tegner sig ude omkring i Verden, ikke mindst i de Lande, der ligesom I har haft uønskede Gæster.

I Norge blev jo Spejderne forbudt paa et tidligt Tidspunkt. I London fik jeg en Dag tilfældigvis et Brev i Hænde, der i et kort Glimt fortalte lidt om denne Begivenhed. Der stod bl. a.: »Ola har grædt hele Dagen, fordi Tyskerne i Gaar tog hans Spejderuniform, hans Rygsæk og hans Patruljes Telt«. Uniformerne blev syet om til N. S. (Quislings »Nasjonal Samling«), men det lykkedes at grave en hel Del af dem ned, saaledes at der i den meget store Skare af Oslo-Spejdere, der modtog Kong Haakon ved hans Hjemkomst fra England, fandtes adskillige, der bar deres egen kære gamle Uniform igen efter fem lange Aar.«

HOLLAND OG BELGIEN

»I Holland holdt de det hele i Gang under Jorden, saaledes at der for Øjeblikket findes lidt flere Spejdere i dette Land end i 1939. Gang paa Gang har jeg modtaget Breve fra engelske og amerikanske Officerer, der udtaler deres Beundring og Taknemmelighed for den Hjælp, hollandske Spejderførere har ydet de allierede Tropper under Invasionen. En amerikansk Officer, som aldrig selv har været Spejder, han blevet saa begejstret for Spejderne, at han flere Gange var mødt op ved deres Lejrbaal og havde sun-

get der — jeg har hørt ham synge — poor, poor scouts!

I Belgien staar det ogsaa fint til. Her var der før Krigen 19.000 Spejdere, nu er der 44.000, selv om der ogsaa her har været Forbud! Denne fantastiske Stigning skyldes, at alt var lagt an paa Patruljearbejdet under Ledelse af en Patruljefører. Kun af og til kom en ældre Spejderfører paa Be-

søg — det kunde kun blive en sjælden Gang, da han havde et stort Distrikt at passe.«

Her maa jeg lige have Lov at indskyde, at det Eksempel viser, at et Spejderarbejde udmærket godt kan føres videre, og kan føres videre godt, selv om Troppen en Tid staar uden Fører, blot Patruljerne forstaar at arbejde videre paa egen Haand, uden at de nødvendigvis skal sættes i Gang. Tænk paa Belgierne, hvis I en Dag skulde komme til at staa uden Tropsfører, de klarede den i fem Aar og fordoblede Antallet!

NÆSTE JAMBOREE I FRANKRIG I 1947

»Paa omtrent samme Maade er det gaaet i Frankrig«, fortsatte Wilson. »I 1939 blev det bestemt, at den næste Jamboree skulde finde Sted i Frankrig i 1941. Det blev der jo ikke noget af, og vi er paa Grund af Trafikvanskelighederne enige om først at afholde Jamboreen i 1947; desuden vil vi gerne give de enkelte Lande Lejlighed til først at samles i en national Landslejr i 1946.

De neutrale Lande Svejs og Sverige har gjort et fortrinligt Hjælpearbejde, Svejs især for

(Fortsættes Side 67)

Ulvenes Sider

*Der er endnu lidt
paa Bunden!*

I Ulvelejr

En hel Del af jer har sikkert i Aar været i Sommerlejr. Fra Flaget blev hejst om Morgen, til Lejrbaalet blev tændt om Aftenen, er Dagen gaaet med Lege og Sjov og Fest. Men samtidig har I lært, at ikke mindst i en Ulvelejr gælder det, at: En Ulv lyder den gamle Ulv og en Ulv giver aldrig tabt.

*Vi sad ved samme
Spand*

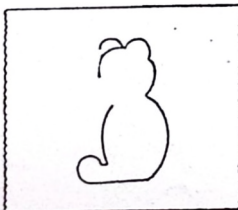
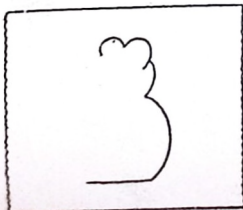

Dannebrog til Tops.

Uden Mad og Drikke ...

LÆR AT TEGNE...

HISTORIEN OM EN LØVE

Af R. Baden-Powell

Som I maaske ved, opholdt Stifteren af Spejderbevægelsen, Lord Baden-Powell sig i lang Tid i Afrika og gik meget paa Jagt. Her fortæller han om en spændende Lovejagt.

Vi havde sporet en Løve i mange Timer og prøvet paa at indhente den, men den havde stadig snydt os, idet den fik Færten af os, for vi fik Øje paa den. Til sidst maatte den imidlertid passere en aaben Slette i Skoven; her saa vi den dykke ind i et meget tornet Buskads for at skjule sig der.

I en Fart naaede vi derhen og omringede Krattet, mens vi holdt os klar til at give ham et Skud, ligegyldigt fra hvilken Side han fandt paa at komme ud. Da alt forblev roligt, foretog Lederen af Zulu-Sporjægerne os en Plan, som skulde gøre det muligt for os at faa ham ud.

Dette Buskads var ligesom et almindeligt Slaaenkrat meget tæt og tornet foroven, men nede ved Jorden førte adskillige Tunneler igennem det. Planen var, at jeg med min Riffel skulde krybe ind i en af Tunnelerne paa alle fire, og at en Zulu skulde følge tæt efter mig. Saa snart vi saa Løven, skulde jeg skyde paa den og derpaa smide mig fladt ned. Zuluen skulde saa kaste sit store Skjold hen over os begge, og naar Løven kom springende hen over os, skulde han nedfra stikke sin Assegai (Spyd) op i Brystet paa den.

Jeg fandt, at Planen var fortræffelig, bortset fra den Rolle, jeg skulde spille i den. Jeg var alt andet end stolt ved at skulle kravle rundt derinde. Haarene rejste sig paa Hovedet af mig, blot jeg tænkte derpaa.

Men som Dreng havde jeg lært Ulveløven, jeg havde lært, at jeg ikke maatte give efter for egne Følelser og Ønsker, og jeg har altid siden prøvet at rette mig derefter.

Paa dette Tidspunkt var mit højeste Ønske i denne Verden at bryde Løven.

Men jeg er glad ved at kunne sige, at jeg overvandt mig selv og krøb ind i Tunnelen. Jo længere vi kom ind, jo højere rejste Haarene sig paa mit Hovede, indtil jeg drejede om et Hjørne af Tunnelen og saa — — Dagslyset ved den anden Ende! Saa vendte mit Mod tilbage, Løven var der ikke, og jeg kravlede ud i fri Luft paa den modsatte Side og folte mig som en virkelig Helt.

Løven havde sneget sig bort, uden at vi havde hørt eller set den.

Du ser altsaa, at Løver ikke altid er saa modige, som man fortæller. Paa den anden Side mødte jeg engang en, der blev helt tosset, da den saa mig, og — for at gøre en lang Historie kort, saa er jeg stadig i Live, og dens Hoved og Skind pryder nu Gulvet foran mit Arbejdsbord.

Baden-Powell 1. februar

En dygtig Bandefører

Per Soholm, Bandefører i »Frie Fugle« Flok, har taget samtlige 12 Duelighedstegn for Ulve. At Per ikke alene tænker paa Duelighedstegn, viser Resultatet fra Divisionsturneringen, hvor hans Bande placerede sig som Nr. 1 af 18 Bander.

GAMLE RAVN fortæller

Om Patruljekald

Forestil dig, at I er paa Terrænleg med en anden Trop. Din Trop har fundet Skatten, og jeres Patrulje har faaet den Opgave betroet at føre Skatten frem til Maalet. Det er jer, der har Ansvar for, at den ikke falder i Hænderne paa Fjenden. Med de andre Patruljer som en stærk Livgarde rykker I frem gennem Skoven. Netop, som I passerer en Ungskov, lyder der et Fløjt, og den fjendtlige Trop styrter frem — den laa paa Lur!

Hvad er din Patruljeførers eneste Tanke? — At bjærge Skatten, naturligvis! »Efter mig!« raaber han, og som en massiv Kile støder Skovduepatruljen gennem Fjendens Flanke. Du og Patruljeassistenten bærer Skatten, jeres Hænder har bidt sig fast i Pakken som Knibtænger. Mens Patruljeføreren og de andre kaster sig over Forfølgerne, styrter du og Patruljeassistenten ind i den tætte Ungskov med Skatten og forsvinder.

Musestille ligger I i Halvmørket under de tætte Graner og kan høre Kamptummelen paa Afstand. Snart stilner Larmen af — men hvem har vundet? Skatten maa ikke forlades, og naar I lidt efter hører listende Trin i Ungskoven, de sagte Svirp af lavthængende Grené, som svipper paa Plads efter en, som forsigtigt baner sig Vej, — er det saa Ven eller Fjende?

— Da lyder pludselig en Skovdues Kurren, kurr — kurr, velbehageligt og vedholdende. Man synes ligefrem, man kan se den for sig i Toppen af et Træ, pudsende sine Fjer i Solskinnet Men nej, I ved, at det ikke er en Skovdue, det er jeres Patruljekald — Skovduepatruljens Kald — som lyder, og forsigtigt sniger I jer frem med Skatten og træffer Patruljeføreren.

Havde der i Stedet lydt en sagte Fløjten, kunde det da ikke lige saa nemt have været Fjenden, som vilde lokke jer frem?

Hvis I ikke i Forvejen har et Patruljekald, er det paa Tide, at I faar det. Øv jer i at efterligne jeres Patruljedyrs Skrig, bliv ved og bliv ved, indtil Efterligningen er skuffende. Det hører med til de første Ting, en ny Spejder i Patruljen lærer: Spejderproven, Patruljens Totem, Raab og Kald.

— Har I intet Patruljedyr, eller er Dyret

ikke dansk, kan I bruge et almindeligt dansk Dyrs Kald: Krage, Ugle, Hund, Ko, Vibe o.s.v. thi det vilde jo nok virke en Smule paafaldende, om man en fredelig Sommersøndag i Dyrehaven pludselig hørte et Løvebrøl eller et Trompetskrald fra en Elefant!

I maa efterabe Dyreskriget ved at bruge Stemmen, ved at fløjte, blæse i Hænderne eller Fingrene eller i en Dyrefløjte. Her er nogle af de almindeligste Patruljedyrs Kald:

Ræven: Jep—jep—jep: En kort skarp Lyd, luk Munden hurtigt op og i, træk Vejret indad i Stedet for at puste ud.

Odderen: Kørk. Kort skarp Lyd omtrent som en Høne.

Bjørnen: Brorrrr. En dyb, rumlende Brummen. Kort og eksplosiv.

Bæver: Klappen i Hænderne.

Panteren: Ke—orrrik. Stort hult Brøl med der ene Side af Munden.

Egernnet: Mot—mot—mot. Det er næsten umuligt at gengive et Egerens Lyde, men af og til siger det noget lignende som mot—mot—mot.

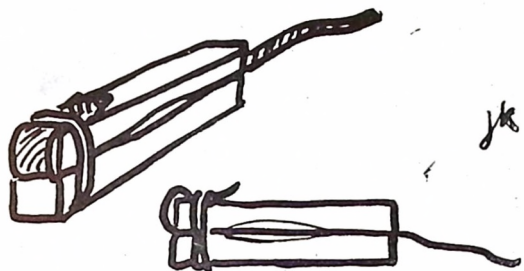
Ravnen: Hraark—hraark. Sæt Hænderne for Munden som en Raaber, stød Luften haardt ud, saa Skriget kommer dybt nede fra Halsen.

Høgen, Falken og Ørnen: Ki—ki—ki—ki. Gentages meget hurtigt efter hinanden som Fløjten eller Skrig i saa høj en Tone, som du overhovedet evner.

Viben: Wiiiip—Wiiiip. En høj, langtrukken, lidt faldende Tone.

Skovduen: Kurr—ku—ku—ku—kurr—ku—ku—ku—kurr — —. En skruende Kurren. Kan ogsaa laves som Fløjten i begge Hænder eller med Læberne.

Hejren: Kvosjk. En haard, kort, højtliggende Lyd gennem Mund og Næse.

Hornuglen: Blæsen i Hænderne. Langtrukken Huu—Lyd.

Natugle-Hammen: Hu—hu—hu—huuuuh, *Hunnen:* Uik—uik—uik. Dette er de mest typiske Lyde, men især om Foraaret er Natuglernes Reper-toire temmelig varierende.

Spætten: Hurtige Bank med Træ mod Træ, eller knyt højre Haand, sæt en Enere mellem Pege- og Langfingeren og pift.

Paa Tegningen ser du en Slags Fløjte, som kan sige ligesom en lille Ugle, en Vibe og en Stormmaage. Den bestaar af to Stykker Træ, 1 cm tykt, 1 cm bredt og 8 cm langt. De to Flader, som vender mod hinanden, er hulet lidt ud, og mellem dem ligger et Stykke 1 cm bredt Bændel. Træstykkerne er bundet sammen i den ene Ende, og her er ogsaa Bændelet gjort fast.

Nu holder du Fløjten op for Munden med begge Hænder, strammer samtidig Bændelet med den ene Haand, og blæser.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

søger en ung Mand 14—16 Aar som Lærling ved Ekspeditionen.

Henv. Fiolstræde 19, Kbhvn. K.

Den nye Udgave af

SKOVMANDSBOGEN

er kommet

Læs Anmeldelsen i næste Nummer.

(Fortsat fra Side 63)

franske, Sverige for norske, danske, finske og estiske Spejdere.

Særlig glædeligt er det, at der i *Italien* er en stærk Spejderbevægelse under Udvikling. Ved et Magtbud fra Mussolini ophævedes de italienske Spejderkorps i 1928, men har stadig holdt sig i Live til i Dag. Saa snart Syditalien var befriet, spirede Troppene frem, for en stor Del under Ledelse af dem, der i 1928 var Patuljeførere.

Spejderarbejdet i *Polen* har under Besættelsen været underjordisk. Bedst kendt er Spejdernes Indsats under Slaget om Warszawa, hvor de som Ordonnanser og Postvæsen sørgede for Efterretningstjenesten gennem Byens Kloaker under hele Opstanden. I England har store polske Spejderafdelinger deltaget i Arbejdet og rundt om, hvor polske militære Enheder opererede, bl. a. i det mellemste Østen, samledes de tidligere Spejdere i Rovergrupper, der bl. a. afholdt Lejrbaal for deres Kammerater, udgav en særlig Regimentsavis, organiserede Kursus i Engelsk og meget andet.

Endnu en lang Række Lande nævnede Wilson, og han sluttede: »Ud over Verden blomstrer Spejderbevægelsen, men een Ting mangler endnu: En nær Kontakt mellem Landene. I og jeres Dreng skal være i forreste Række i Arbejdet med at bygge Bro mellem Nationerne. Til dette Arbejde beder jeg om jeres Støtte og beder jer samtidig af hele mit Hjerte hilse alle danske Spejdere og Ulve fra mig.«

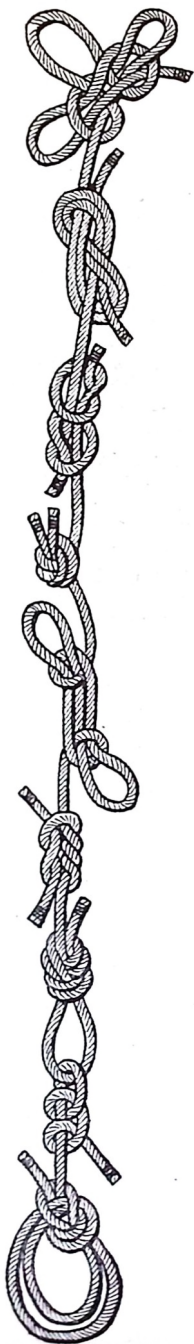
Et mægtigt Bifald og et øredovende Tjickerlicker slog sammen om Wilson, da han gik til sin Plads.

SPEJDERNE I ENGLAND

I sin Tale undlod Wilson beskedent at omtale den Indsats, de engelske Spejdere har ydet, men ved at udspørge ham senere paa Aftenen fik vi at vide, at der af alle engelske Spejdere var gjort et kolossalt Arbejde, ikke mindst i det civile Luftværn, som Udkigsposter, Ordonnanser, Hjælpere ved Evakuering, Signallører m. m. m. Paa Spørgsmaalet om, hvorledes det stod til med Uniformer og Materiel, svarede Wilson, at det var næsten lige saa galt i England som i alle andre Lande, saa det var vist noget, inden vort Depot kan forhandle Uniformer og Telte af fineste engelske Bomuld! Og saa maa vi endda være klar over, at i de Lande, hvor Korpsene var forbudt, har Tyskerne taget al Udrustning, saa man her maa begynde helt paa bar Bund.

Efter et Par korte Taler, bl. a. af Ove Holm, sluttede denne Aften, der i Sandhed havde bragt os et Pust fra den store Verden, som vi alt for længe har levet afspærret fra.

Torben.

TOVVÆRKSMÆRKET

Korpset har indført et nyt Duelighedstegn, Tovværksmærket, og jeg er ganske klar over, at endnu inden I har faaet læst Kravene til Mærket igennem, vil det krible i Fingrene paa mange af jer efter at skaffe sig en Ende Tov og tage fat!

Naar Folk i den brede Almindelighed skal udtale sig om, hvad en Spejder virkelig har Forstand paa, lyder Svaret meget ofte: »Han kan slaa Knuder.« — Og det er nu engang saaledes med Knob og Spledsninger, at har man først rigtig faaet Blod paa Tanden, saa er man en umættelig Knobbinder Resten af Livet. En god Hjælp for saavel de umættelige som de mindre graadige vil Bogen »Tovværksarbejder« være; den faas paa Depotet.

Nu fat paa en Tovende og klem paa!

1. Tovværkskendskab.

- Have Kendskab til Tovværksmaterialer, (Hamp, Manila, Kokus, Sisal og Bomuld).
- Have Kendskab til Tovværkets Bestanddele, Art og Benævnelse Trosseslaaet, Vantslaaet og Kableslaaet).

2. Spledsninger.

- Øje, Kort- og Langspledsning i 3- og 4-slaaet Tovværk.

- Sejlmagerspedsning samt spansk Takling.
- Kunne lave en Kordelstrop.
- Kunne lave en Wirespedsning.
- Endvidere skal Spejderen kunne bruge en Klædekølle.

3. Taklinger.

- Syet Takling og alm. Takling.
- Katning.

4. Knob.

- Enkelt og dobbelt Pælestik.
- Stopperknob og Falderebsknob.
- Trompetstik og Kædekknob.
- Slipperstik og Læsejstik.
- Hesteknude.
- Hellinger
samt endvidere de Knob, som kræves til henholdsvis Spejderprøven og 2. Kl. Preven.

5. Besnøringer og Bændsler.

- Simpel Besnøring, Krydsbesnøring og Vinkelbesnøring.
- Almindelig Bændsel med enkel og dobbelt Line og med Krydstørn, Tusindbensbændsel.

Historien om en Skrivepult

For mange, mange Aar siden — den 15. August 1914 — afgik en engelsk U-Baad »E. 13« fra Harwich i England for at forsøge paa at komme ind i Østersøen, —

Forsøget mislykkedes, idet »E. 13« løb paa Grund mellem Saltholm og Søndre Flint og blev observeret fra Drager den 19. August Kl. 4 om Morgenen. Da det blev lyst, blev »E.

13« ogsaa observeret af de tyske Vagtskibe, og Kontreadmiral Mischke gav fra Krydseren »Undine« Ordre til at ødelægge Baaden.

Den danske Flaades Overkommando afsendte 3 Torpedobaade til Strandingsstedet for at forhindre, at Tyskerne bemægtigede sig eller angribe »E. 13«.

Forinden de danske Torpedobaade naaede frem til »E. 13«, beskød imidlertid to tyske Jagere U-Baaden, hvorved ca. 15 Mand af Besætningen omkom.

Chefen for »E. 13«, Løjtnant Layton og Resten af Besætningen blev senere interneret paa Holmen, men det lykkedes siden Layton at flygte saaledes at han atter var i Stand til at deltage i Krigen. »E. 13« blev taget af Grunden af den danske Marine og efter Krigen solgt til Ophugning hos Petersen & Albeck i København, hvor den endte sine Dage. —

En Del af Instrumenterne og Inventar blev skænket til Søfartsmuseet paa Kronborg.

Skrivepulten fra Chefens Kahyt havnede imidlertid hos min Fader, som paa det Tidspunkt var paa Kostskole. Senere overtog jeg Pulten, og det blev bestemt, at den skulde anvendes i vort fremtidige Tropslokale.

Da den engelske Flaade for nogle Uger siden kom til Københavns Havn, besluttede min Fader

Commander Williams modtager Skrivepulten om Bord paa »Birmingham«.

og jeg imidlertid, at Skrivepulten ved denne Lejlighed skulde sendes tilbage til England som en Hilsen fra Danmark, og den 15. Maj afleverede vi den til Commander Williams paa Krydseren »Birmingham«. Om Besøget paa »Birmingham« kan jeg kun berette, at vi blev vel modtaget og ført omkring af en rigtig »Sailor in the Royal Navy« ved Navn Perry. Det er vanskeligt at beskrive denne Vandring fra for til agter og fra Køl til Kommandobro, det maa opleves. Man har egentlig slet ikke Fornemmelsen af, at man er om Bord paa et Skib, snarere at man befinder sig i en stor Fabrik eller mekanisk Værksted, og det virker meget imponerende, naar man blot ved at dreje paa et lille Haandtag kan faa en af de store Kanoner til at svinge rundt. Krydseren »Birmingham« har forladt Københavns Havn med ubestemt Maal, men Skrivepulten er nu paa sin sidste Rejse tilbage til England, hvor den vil blive overgivet til Layton, som i Mellemtiden er avanceret til Admiral. Lige siden sit Ophold i Danmark har Admiral Layton omfattet danske Forhold med den største Interesse, og kort før Kapitulationen takkede han i den engelske Radio den danske Modstandsbevægelse for dens Indsats.

Carl-Johan Nienstædt.
Patr. Ass.

Blandt danske Spejdere og Ulve i Gøteborg

*Flygtningene i Sverige
dannede deres egne
Troppe og Flokke —*

Sct Georgsdag 1944 drog igennem Gøteborgs Gader ca. 3000 Spejdere; blandt dem kunde man se en lille Flok, der gik under dansk Flag og sang danske Sange; det var danske Spejdere, der var flygtet til Sverige, og som nu havde sluttet sig sammen og dannet en dansk Trop.

Men før denne saa at sige Præsentationsparade var der sket forskellige Ting.

Allerede i December 1943 meldte de første danske Spejdere sig ind i Gøteborg scoutkår under Sveriges Scoutförbund; det var to Spejdere fra Leo-Troppen i København, men der kom flere og flere, og til sidst mente man, at nu var man tilstrækkeligt mange til at danne en Trop.

Der blev derfor ført Forhandlinger om Mulighederne for at oprette en dansk Trop og Flok i nært Samarbejde med vore svenske Kammerater. Her mødte vi straks stor Forstaaelse hos de svenske Førere, og ligeledes fik vi Støtte fra den danske Skole i Gøteborg, som ligefrem tilrettede sit Skema paa en saadan Maade, at det passede sammen med Troppens Program. Økonomisk fik vi stor Hjælp af »Komiteen til Hjælp for danske Flygtninge i Vestsverige«, gennem den danske Konsul Herr Jes Schytt. Denne økonomiske Hjælp strakte sig ikke blot til de daglige Udgifter, men vi fik alt det, som var nød-

vendigt for at starte en Trop, først og fremmest svenske Uniformer til alle, der ikke havde Raad til at betale den selv. Denne storslaaede Hjælp gav sig bl. a. Udslag i, at ca. 50 % af den danske Skoles Elever blev Spejdere i Troppen.

Kolonnehof Holger Michelsen fra Sønderborg og Arne Rosenhoff blev anerkendte som henholdsvis Trops- og Flokfører.

Nu var Troppen grundlagt, nu ventede de store spændende Oplevelser, Oplevelser som man har og faar i enhver Trop, men som, naar man er i et andet Land end sit eget, faar en egen Glød over sig. Jeg husker første Gang, da vi efter

at have gaaet igennem en tyk Granskov satte os ved en stor Klippe og tændte Lejrbaalet, jeg tror aldrig noget Baal har været smukkere end dette, som vi kunde tænde efter fire Aars Morkløgning; ligeledes mindes jeg den 5. Juni, Danmarks Grundlovsdag. Gøteborg Stad havde arrangeret en stor Fest i en af Byens Parker til Ære for Danmark; ved denne Fest havde Troppen en Opvisning, og efter denne indviende vi vor danske Fane, ved hvilken Lejlighed Chefen for Gøteborgs scoutkår Säfström talte.

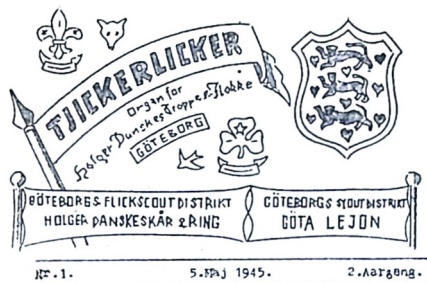
»Maa du bringe Lykke og Glæde for dine Bærere, maa du altid lyse og være en Ledestjerne for dem, og jeg vil udtrykke det Haab, idet jeg slaar det første Som i din Stang, at det ikke maa

Paraden paa Troppens 1 Aars Fødselsdag.

Konsul Jes Schytt slaar Solvpladen paa Fanen.

Tropsbladets Hoved.

Tropsblade er næsten ukendte i Sverige, og de svenske Tropper var meget interesserede i vort Blad.

vare længe, før dine Landsmænd atter kan betrede dansk Jord med dig foran sine Rækker og over deres Hoveder.

Du kan tro, det var en Oplevelse at staa der i et stort fremmed Land, omgivet af 4000 Mennesker, at høre disse Ord, og at modtage en dansk Fane.

Selvfølgelig benyttede vi Tiden til at lære vore svenske Kammerater at kende, og det skete ofte, at vi slog os sammen med en svensk Tropp og tog paa Tur med den, ja vi holdt endog af og til fælles Troppemøde med svenske Tropper, ligeledes deltog vi i de svenske Konkurrencer og vore Skovmænd, 10 ialt, gik ind i den svenske Skovmandstropp (Nyingslag, som det hedder paa svensk), under svenske Førere; paa denne Maade var vi i Stand til at udveksle Ideer og Erfaringer, og mange Venskabsbaand blev knyttede mellem svenske og danske Spejdere.

Jeg kunde blive ved at fortælle dig om alle de Oplevelser, som vi har haft i Holger Danskes

Fra Sommerlejren i Småland.

Tropp og Flok: Om Sommerlejren i Småland, Spejderrigsdagen i Stockholm, om Mødet med Sveriges scoutchef, Greve Folke Bernadotte (som ledede Hjemtransporten af danske og norske Fanger fra tyske Konzentrationslejre), om vort Tropsblad Tjickerlicker, om den danske Pigespejdertropp, om Troppens 1-aarige Fødselsdag den 23. April 1945, hvor vi fik overrakt en Sølvplade til vor Fane af den danske Konsul, og om Afskeden med vore mange svenske Venner.

I det første Nummer af vort Tropsblad skrev Redaktøren, at han ønskede, at Troppen, indtil den Dag, vi kunde rejse hjem, maatte skænke os mange og glade Spejderoplevelser fra Tiden i Sverige.

Jeg tror, at alle Troppens 34 Spejdere og 5 Førere er enige om, at dette hans Ønske er gaaet i Opfyldelse.

Sigfred Vogel,
Leo-Troppen.

Opvisningen paa Grundlovsdagen. Fjerne ruller ud.

Fra Sommerlejren i Småland.

NORGE

Har du følt det en dag
når det rødmende flagg
valet stolt i den vårlige vind
at du stod som en mann
i ditt fedreneland,
at dets velferd, den også var din?

Hva oss samler i dag
under vaiende flagg,
er den arv som i hele sin vekt
uten plett på sin glans,
med hvert blad i sin krans
vi skal gi til den kommende slekt.

Har du følt det en gang
hvor begeistring og sang
kunne sjelene samle til dåd?
Har almenåndens makt
til ditt hjerte seg lagt?
Var du med i dens jubel, dens gråt?

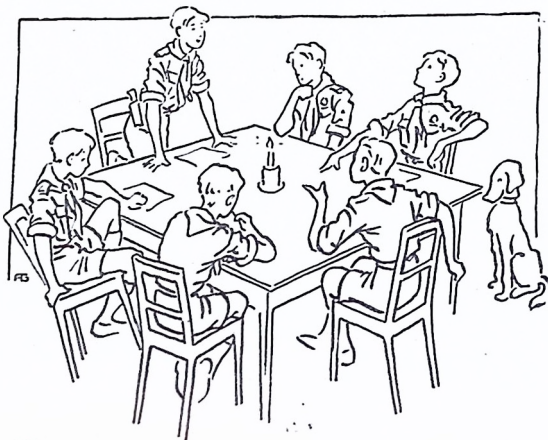
La oss glemme alt smått!
Om den arv vi har fått
står vi vakt, både kvinne og mann!
Under vårhimlens hvelv
vil vi love oss selv
at den arven skal holdes i stand!

Læs i næste Nummer Artiklen med Billeder om Spejderlivet i Norge

Nu begynder Patruljemøderne igen

Naar I læser dette, er I sikkert overalt atter i Gang med Patruljemøderne efter den lange Sommerferie. Mange Steder er I vel begyndt med ny Patruljefører og -assistent og med delvis nye Dreng. Sørg da for straks fra Starten at faa fordelt de Job som skal passes i den godt arbejdende Patrulje. Faa udnævnt Materielforvalter, Historieskriver, Skatmester, Ordonnanser og evt. Hulevagt m. m. og betragt det som en Æressag at røgte det Hverv, du har faaet tildelt, til din egen og P.F.'s fulde Tilfredshed. Saa skal du se, hvor let Arbejdet gaar fra Haanden.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Telf.
PALæ 4526 og PALæ 5711.
Kontortid 8—16, Lørdag 8—12.
Giro 2284.
Direktør Erik Østergaard træf-
fes sikrest mellem Kl. 8—9,30.

DEPOT:

Det Danske Spejderkorps De-
pot, Fiolstræde 19, Kbhvn. K.
Telf. PALæ 4526 og PALæ 5711.
Aabent alle Hverdage Kl. 9—17.
Giro 82288.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.
Redaktør:
stud. mag. Torben Wolff.
SPEJDESPORT
for Førere og Røvere.
Redaktør:
cand. mag. Svend Ranvig,
Søgade 3, Sorø.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Montergade 2, Kbhvn. K.
Telf. Central *10.493.